

Til II. E. 1. a.—b. Samme Beløb som i Finansaaret 1903—04.

Til II. E. 1. c. Til „Andre Handelsskoler“ er for Finansaaret 1903—04 bevilget 27,000 Kr., hvoraf affholdes Tilskud til Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse (7,000 Kr.), Udgifter til Feriekursus for Lærere ved Handelsskoler (ca. 2,000 Kr.), Tilskud til Eksamensudgifter (500 Kr.), Honorar til Undervisningsinspektøren for de statsunderstøttede Handelsskoler (1,000 Kr.) samt dennes Rejseudgifter m. v., medens Restbeløbet, ca. 16,000 Kr., fordeles som Statstilskud til Handelsskoler i Provinserne.

Fra „Provinshandelsforeningerne“s Fællesudvalg har man modtaget de med 2 Bilag vedlagte Andragender om Forhøjelse af det aarlige Statstilskud til de Handelskoler, som arbejde efter den for Aftenskoler i Provinserne vedtagne Fællesplan. Statstilskud blev første Gang ydet i Finansaaret 1883—84 og har siden Finansaaret 1899—1900, da den paagældende Konto blev forhøjet fra 14,000 Kr. til 22,000 Kr., udgjort det fornævnte Beløb af ca. 16,000 Kr. aarlig.

Ifølge de Beretninger for Skoleaaret 1898—99, der laa til Grund for Fordeelingen af Statstilskuddet for Finansaaret 1899—1900, i hvilket Aar Tilskuddet til Skolerne forhøjedes fra 12,240 Kr. til 16,000 Kr., udgjorde den samlede Udgift for de 45 Skoler, mellem hvilke dette Beløb fordeltes, 55,761 Kr. 48 Ø., de stedlige Tilskud fra Kommuner, Sparekasser, Handelsforeninger o. l. i alt 9,062 Kr. 58 Ø. Statstilskuddet udgjorde saaledes ca. 28 pCt. af Skolernes samtlige Udgifter, medens de stedlige Tilskud beløb sig til ca. 57 pCt. af Statstilskuddet. Efter de for Skoleaaret 1901—02 foreliggende Oplysninger var Skolernes Udgift i dette Aar steget til 75,371 Kr. 02 Ø. samtidig med, at de understøttede Skolers Tal er vokset til 51. Udgiften er saaledes i alt forøget med 35 pCt., og Statstilskuddet i sidstnævnte Aar (15,950 Kr.) udgjorde kun ca. 21 pCt. af Udgiftsbeløbet. De stedlige Tilskud ere samtidig voksede til 11,209 Kr. 62 Ø., saa at de nu udgør ca. 70 pCt. af Statstilskuddet.

Medens der næppe er Grund til at antage, at Tallet af Skoler vil væsentlig forøges i de nærmeste Aar, er der derimod Sandsynlighed for, at Skolernes Udgifter vedblivende ville stige, især ved Forhøjelse af Lærerlønningerne, der for mange Skolers Vedkommende ere alt for lave. Ifølge Beretningerne for 1901—02 lønnedes saaledes 9,984 Skoletimer med under 1 Kr. 50 Ø. Timen. Hertil kommer, at det under Hensyn til den i Aarenes Løb stedfindende Udvikling af Handelsskolevæsenet maa anses for ønskeligt, at der opstilles nye faste Regler for Fordelingen af Statens Tilskud, saaledes at der tages Hensyn til Udgiften til Lærerløn, Størrelsen af det stedlige Tilskud og Antallet af Undervisningstimer ifølge Skoleplanen. Saadanne Regler kunne imidlertid ikke gennemføres med det nuværende Statstilskud, uden at det for adskillige Skoler vil bevirke en følelig Formindskelse af Tilskuddet, og det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt at lade nye Regler træde i Kraft, med mindre der samtidig opnaas Forøgelse af det samlede Tilskud, hvorved der aabnes en Mulighed for, at i hvert Fald en Del af Skolerne kan beholde deres nuværende Tilskud ubeskaaret.

Efter det saaledes foreliggende maa man holde for, at det af Handelsstanden gentagende fremsatte Ønske om en Forhøjelse af de i de sidste 5 Finansaar (1899—1904) ydede Statstilskud til Handelsskoler i Provinserne maa anses for vel grundet; det foreslaas derfor, at Kontoen forhøjes fra 27,000 Kr. til 34,000 Kr., altsaa med 7,000 Kr., hvoraf 1,000 Kr. eventuelt maatte anvendes som Tilskud til Eksamensudgifter for de efter Fællesplanen arbejdende Skoler.

Til II. E. 2. Samme Beløb som i Finansaaret 1903—04.

Til II. F. Ligeledes.

Til II. G. 1. Ligeledes.

Til II. G. 2. Medhjælpssummen, der for Finansaaret 1903—04 er bevilget med 29,435 Kr., foreslaas forøget med 120 Kr. til Forhøjelse af Reservebudets Løn. Hans Arbejde er nemlig blevet væsentligt forøget derved, at det nu er indført, at alle Sagerne skulle tilstilles to af de tekniske Medlemmer til Betænkning forinden Mødebehandlingen, medens de tidligere kun sendtes til et enkelt Medlem. For ikke i væsentlig Grad at forlænge Behandlingens Varighed ved denne Ordning har det nemlig været fornødent at fordoble det Antal Gange, der bringes Sager til Medlemmerne.